

7.Prokopenko O., Osadchenko I., Braslavskaya O., Malyshevskaya I., Pichkur M., and Tyshchenko V. (2020) Competence Approach in Future Specialist Skills Development, *International Journal of Management*, 11 (4), 2020, pp. 645-656. Access mode: <http://iaeme.com/Home/issue/IJM?Volume=11&Issue=4>

8.Tkachov Sergij, Liannoi Mykhailo Shapovalova Olha (2021) Pedagogical aspects of the formation of professional competence among students of physical culture and sports *Revista Tempos e Espaços em Educação*, vol. 14, núm. 33, e16602, 2021 Access mode: <https://www.redalyc.org/journal/5702/570272348126/570272348126.pdf>

DOI: [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.1\(173\).25](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.1(173).25)
УДК 796-053.7:616

Петрачков О.В.

кандидат педагогічних наук, професор, заслужений працівник фізичної культури і спорту України,
начальник навчально-наукового
інституту фізичної культури та спортивно-оздоровчих технологій
Національного університету оборони України, м. Київ

РОЛЬ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ В СИСТЕМІ ВІДБОРУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ДЛЯ СИЛ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ЗБРОЙНИХ СИЛ ІНДІЇ

Дана стаття розкриває систему підготовки військовослужбовців сил спеціальних операцій Збройні сили Індії. Відбір в підрозділи сил спеціальних операцій проводиться з армійських частин, в яких проводяться психологічні та інтелектуальні тести, а також перевірка рівня фізичної підготовленості. Підготовка проходить в різних географічних умовах, у тому числі в пустелі та горах, відпрацьовується тактика ведення бойових дій в місті. Підрозділи сил спеціальних операцій виконують бойові завдання силовими методами в надзвичайно екстремальних умовах із застосуванням спеціальної тактики і засобів завдання у специфічних умовах, що вимагає високого рівня психологічної, ідеологічної, фізичної та бойової підготовки особового складу. Доктрина спільної підготовки Збройних сил Індії демонструє намір керівництва країни впроваджувати в практику перспективні технології навчання особового складу Збройних сил, підвищувати ефективність застосування військ у сучасних військових конфліктах, які характеризуються використанням гібридними формами збройної боротьби.

Ключові слова: військовослужбовці, Збройні сили Індії, офіцери, сили спеціальних операцій, система відбору, фізична підготовка.

Petrachkov Oleksandr. The role of physical training in the selection system of military personnel for the special operations forces of the Indian armed forces. This article describes the training system of special operations forces of the Indian Armed Forces. Selection for the units of special operations forces is carried out from army units, in which psychological and intellectual tests are conducted, as well as a check of physical fitness level. The training takes place in various geographical conditions, including in the desert and mountains. Also, urban tactics are practiced. Units of special operations forces perform combat tasks using force methods in extreme conditions with the use of special tactics in specific conditions, which requires a high level of psychological, ideological, physical and combat training of military personnel. The doctrine of joint training of the Armed Forces of India demonstrates the intention of the country's leaders to put into practice contemporary technologies for training the Armed Forces personnel, to increase the effectiveness of troops in modern military warfare, which are characterized by the use of hybrid forms of armed struggle. The doctrine reveals the essence and content of challenges and threats to national security. According to the military and political leadership of the state, it is considered the result of the activities of terrorist organizations and the foreign policy courses of China and Pakistan, which are aimed at reducing the role of India in South Asia. The existence of interstate disagreements with the countries of South Asia on territorial issues, the implementation by the leadership of neighboring states of military programs aimed primarily at increasing nuclear potential, is considered by Delhi as the main source of military conflict in the region, in which the armed forces may be involved.

Key words: servicemen, Armed Forces of India, commissioned officers, special operations forces, selection system, physical fitness.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Індія протягом усієї історії свого існування завжди приділяє підвищену увагу питанням реформування своїх збройних сил (далі – ЗС). Такий підхід зумовлений наявністю гострих міждержавних протиріч із сусідніми країнами, насамперед з Пакистаном та Китаєм. Сьогодні військо та політичне керівництво Індії розглядає свої ЗС як один з найважливіших гарантів національної безпеки та територіальної цілісності держави, а також ефективного інструменту своєї регіональної політики.

“Доктрина спільної підготовки ЗС Індії” демонструє намір керівництва країни впроваджувати в практику перспективні технології навчання особового складу ЗС, підвищувати ефективність застосування військ у сучасних військових конфліктах, які характеризуються використанням гібридними формами збройної боротьби. “Доктрина” розкриває сутність та зміст викликів та загроз національній безпеці, і за оцінками військового та політичного керівництва держави вважається результатом діяльності терористичних організацій та зовнішньополітичних курсів Китаю та Пакистану, які спрямовані на зниження ролі Індії у Південній Азії. Наявність міждержавних розбіжностей із країнами Південної Азії з територіальних питань, реалізація керівництва окремих держав військових програм, націлених підвищення в першу чергу

ядерного потенціалу, розглядається Делі як основного джерела виникнення військового конфлікту у регіоні, у якому можуть бути задіяні ЗС.

Підготовка офіцерських кадрів для всіх видів ЗС Індії включає три основні етапи навчання: загальноосвітня та початкова військова підготовка; військова підготовка в училищах та коледжах відповідних видів ЗС; вдосконалення військових знань та перепідготовка на офіцерських курсах різної тривалості, у тому числі навчання за кордоном. Військовослужбовці сил спеціальних операцій (далі – ССО) готуються за спеціальною розробленою програмою військової підготовки.

Аналіз літературних джерел. Аналіз підготовки військових фахівців ЗС провідних країн світу висвітлювали у своїх працях Є. Анохін, С. Глазунов, С. Жембровський, В. Кирпенко, М. Корчагін, Є. Куришко, О. Лойко, А. Одеров, С. Романчук, Ю. Фіногенов [1-4, 10-12].

Мета дослідження визначити роль фізичної підготовки в системі відбору військовослужбовців для сил спеціальних операцій ЗС Індії.

Методи дослідження: аналіз, узагальнення та систематизація даних наукової літератури та нормативних актів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Підрозділи ССО, як правило, виконують бойові завдання силовими методами в надзвичайно екстремальних умовах із застосуванням спеціальної тактики і засобів завдання у специфічних умовах, що вимагає високого рівня психологічної [13, 19], ідеологічної, фізичної [14-17] та бойової підготовки особового складу. ССО ЗС Індії представлені підрозділами спеціального призначення сухопутних військ (далі – СВ), військово-повітряних сил (далі – ВПС) та військово-морських сил (далі – ВМС) країни.

Основні завдання яких у мирний час є: проведення спеціальних операцій за межами національної території; боротьба з терористичними та екстремістськими угрупованнями; збирання розвідувальних відомостей; визволення заручників; забезпечення охорони та оборони критично важливих об'єктів інфраструктури; проведення психологічних операцій.

Основні завдання у воєнний час є: збір розвідувальних відомостей у сфері угруповань військ (сил) на театрах військових дій; виведення з ладу (знищення) важливих військових та промислових об'єктів у тилу противника; організація засідок та диверсій; дії у тилу противника з метою порушити системи державного та військового управління, комунікацій та тилового забезпечення; наведення авіації на об'єкти супротивника, коригування повітряних ударів та вогню артилерії; проведення психологічних операцій на користь деморалізації противника; добування зразків озброєння та військової техніки; проведення пошуково-рятувальних операцій; евакуація військовослужбовців, які зазнали лиха або потрапили в полон під час виконання бойового завдання біля противника.

Основною формою застосування ССО є спеціальна операція, які плануються та проводяться для виконання окремих акцій із захисту державних інтересів, спеціальних заходів на користь забезпечення успіху військових дій, а також для підтримки безпеки об'єктів та громадян.

Система відбору в підрозділи ССО проводиться з армійських частин на базі навчального центру 50-й окремої парашутно-десантної бригади СВ (м. Агра, штат Уттар Прадеш).

Кандидати протягом місяця проходять відбір у спеціальних центрах, який включає психологічні, інтелектуальні тести та оцінку рівня фізичної підготовленості. Щодня необхідно пробігти крос 5 км, а раз на тиждень організуються марш-броски 20 км по пересіченій місцевості у повному спорядженні. Тренування проходяться в різних географічних умовах, у тому числі в пустелі та горах, також відпрацьовується тактика ведення бойових дій в місті [5, 6]. По завершенню курсів проводяться навчання, в яких перевіряється індивідуальна підготовка кандидата.

Через три місяці починається основний етап навчання з курсу парашутно-десантної підготовки, в якому кандидати здійснюють п'ять стрибків вдень і один вночі. Потім проводиться спеціальний десантний курс, під час якого вони навчаються спеціальним способам десантування, а саме: зтяжний стрибок та стрибок з розкриттям на великій висоті і плануванням в точку приземлення; одиночні, парні та групові стрибки; вдень та вночі в різних географічних умовах місцевості (пустеля, вода, ліс, гори). Кандидати проходять водолазну підготовку.

Для злагодження спільних дій відпрацьовується десантування в кілька етапів, в якому одна група повинна перейти через джунглі та організувати майданчик для прийому іншої групи. Друга група приземлившись в обмеженому просторі, здійснює багаточасовий марш і організовує висадку наступного контингенту. Такі тренування дозволяють налагодити взаємодію між військовослужбовцями, підвищити фізичні показники та вміння орієнтуватися в складних умовах.

Для отримання навичок альпінізму кандидати близько місяця на висоті 5000 м щорічно проходять спеціальну підготовку ведення бойових дій в гірських умовах [7, 18] при низьких температурах у школі (район Таванг, штат Аруначал Прадеш).

Для здобуття навичок та вмінь облаштування табору, подолання водних перешкод, техніки стрільби з різних видів зброї, проведення рейдових та антиповстанських операцій та бойових дій у джунглях [8, 9] проводяться навчання на базі школи підготовки особового складу (н. п. Вайрангте, штат Мізорам).

Основними завданнями спеціального призначення ВПС спеціального призначення "Гаруда", який представлений 15 окремими ротами (ланками) загальною чисельністю 1,9 тис. осіб є: захист державних та військових об'єктів; припинення спроб проникнення диверсійних й терористичних груп на авіабази та захоплення аеродромів і літньо-посадкових смуг; запобігання спробам проведення терактів і угонів літаків та визволення заручників; проведення диверсій у тилу противника та ведення пошуково-рятувальних й інших спецоперацій.

Комплектування особовим складом проводиться на контрактній основі шляхом підбору кандидатів до 25 років з подальшим навчанням за програмою підготовки командос. Основний курс навчання бійців спецназу ВПС займає 52 тижні. На першому етапі, який триває три місяці, основний акцент робиться на підвищення рівня фізичної підготовленості. На даному етапі організовано стрілецьку та гірську підготовку, проводяться заняття з освоєнням мінно-вибухової справи.

Тренувальний центр розташований на авіабазі Чандінагар (штат Уттар Прадеш). Крім того, бійці навчаються у школі підготовки особового складу до ведення антиповстанських операцій (н. п. Вайрангте, штат Мізорам), авіабазі Хіндон (Уттар Прадеш), Гургаон (Хар'яна). Частина особового складу проходить гірську підготовки в центрі (Джамму та Кашмір) та водолазну підготовку у центрі бойових плавців (м. Кочин, штат Керала). Завершальний етап підготовки відбувається в авіаційній парашутній школі (м. Агра, Уттар Прадеш). Після закінчення навчання військовослужбовці проводять стажування у діючих підрозділах і за результатами засвоєння програми кандидати, які показали найкращі результати, можуть бути направлені на стажування до США, Великобританії та Німеччини.

Підрозділи спеціального призначення ВМС у своєму сучасному вигляді сформувалися у 1991 році під найменуванням "MARCOS", що скорочення від Marine Commando Force – "Морські диверсійні сили".

Загальна чисельність сил складає близько 1,6 тис. осіб та включає три загони з трьох різних військово-морських командувань – Західному (м. Мумбаї), Східному (м. Візахпатнам) та Південному (м. Кочин). У складі кожного загону є антитерористичне підрозділ – відділення швидкого реагування (Quick Reaction Section – QRS), який займається здійсненням операцій із пошуку та порятунку на морі.

Курс навчання бійців "MARCOS" розрахований на два роки, який проводиться у Центрі підготовки сил спеціального призначення ВМС Індії "Абхіманью" (м. Мумбаї, штат Махараштра). Перший етап тривалістю один місяць включає різні тести з фізичної підготовки, і відсів кандидатів у цей період становить 50%. Наступний етап (дев'ять місяців) включає: навчання використання різних видів зброї, освоєння методів проведення спеціальних операцій, способів отримання розвідувальної інформації про противника, а також проведення розвідки в різних умовах (морське узбережжя, береги річок, прибережні лагуни, джунглі).

Особовий склад, яких відбирають у групи швидкого реагування, проходить додаткову підготовку з антитерору, їх вчать звільняти заручників, здійснювати захоплення морських суден та наземних об'єктів, відпрацьовується тактика проведення диверсій. Навчання бійців відбувається за програмою повітряно-десантної підготовки, яка передбачає десантування з літальних апаратів на надмалих висотах із обов'язковим розкриттям парашута (м. Агра), а також у водолазному спорядженні (м. Кочин).

Враховуючи необхідність ведення боротьби з піратством та розширення спектра спеціальних завдань, командування ЗС Індії розглядає можливість збільшення чисельності морського спецназу. Нові підрозділи передбачається розмістити на Андамських та Нікобарських островах, військово-морських базах Карвар і Ченнаї, забезпечивши їх надмалими підводними човнами та транспортними вертольотами.

Висновки. Командування ЗС Республіки Індії має підготовленими силами спеціальних операцій, здатними вирішувати покладені ними розвідувальні і спеціальні завдання. Одночасно вживаються заходи щодо вдосконалення структури ССО, що дозволить підвищити бойовий потенціал національних збройних сил.

Загалом підрозділи спеціального призначення ЗС Індії фізично підготовлені, добре організовані та оснащені, мають великий досвід залучення у бойових операціях та беруть безпосередню участь у проведенні антитерористичних та антиповстанських операцій на північному сході країни та у штаті Джамму та Кашмір, а також у складі індійського контингенту миротворчих сил під егідою ООН. Командування ЗС має намір одночасно з нарощуванням чисельності підрозділів спецназу продовжити покращувати якість їх фізичної, психологічної та бойової підготовки.

Перспективи подальших досліджень полягає у вивченні нових підходів щодо вдосконалення системи підготовки ЗС провідних країн світу з урахуванням сучасного досвіду ведення збройних конфліктів.

Література

1. Глазунов С.І. Сучасні тенденції та підходи до визначення рівня фізичної підготовленості військовослужбовців збройних сил зарубіжних країн. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. 2020. Вип. 7 (127). С. 38–45. doi: 10.31392 / МРП-пс.8erie8 15.2020.7(127).07.
2. Круцевич Т.Ю., Пангелова Н.Є., Підлетейчук Р.В. Концептуальні підходи до організації систем фізичної підготовки військовослужбовців у провідних країнах НАТО. Теорія і методика фізичного виховання і спорту. Київ. 2021. Вип. 2. С. 76–80. DOI: 10.32652/tmfvs.2021.2.76–80.
3. Куришко Є.А. Аналіз досвіду впровадження військово-прикладних вправ в арміях провідних країн членів НАТО. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. 2022. Вип. 9 (154). С. 50–54. DOI 10.31392 / NPU-пс.series15.2022.9(154).12.
4. Петрачков О.В. Аналіз основних компонентів системи фізичної підготовки Народно-визвольної армії Китаю. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. 2023. Вип. 10 (170). С.118–123. DOI 10.31392/NPU-пс.series15.2023.10(170).25
5. Петрачков О.В. Вплив факторів на ефективність процесу бойової підготовки військовослужбовців Сухопутних військ. Науковий вісник НУБіП України. 2013. 192 (2). С. 66–72.
6. Петрачков О.В. Диференціація вимог щодо фізичної підготовленості молодого поповнення на різних етапах його навчально-бойової підготовки. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. 2011. Вип. 11. С. 180–184.
7. Петрачков О.В. Специфіка виживання в гірській місцевості. Матеріали наук.-метод. семінару "Спеціальна спрямованість фізичної підготовки як складова особистої безпеки військовослужбовців". Київ. НУОУ. 2015. С. 131–137.
8. Петрачков О.В. Фактори, які впливають на військовослужбовців в умовах виживання. Науковий вісник НУБіП України. 2015. 208 (1). С. 163–169.
9. Петрачков О.В. Фізична підготовка, як фактор прискореної адаптації військовослужбовців до бойової діяльності в умовах жаркого клімату. Київ. Вісник НУОУ. 2014. 6 (43). С. 135–138.

10. Петрачков О.В., Жембровський С.М. Загальна структура керівництва військово-фізичною підготовкою Збройних сил Литовської Республіки. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. 2023. Вип. 7 (167). С. 149–153. DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2023.7(167).31
11. Петрачков О.В., Жембровський С.М. Особливості системи перевірки та оцінки фізичної підготовки Збройних Сил Великої Британії. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. 2023. Вип. 6 (166). С. 126–131. DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2023.6(166).27
12. Романчук С., Небожук О., Одеров А., Кузнецов М., Романчук В., Боярчук О., Тичина І. Інноваційні дослідження змісту фізичної підготовки Збройних Сил іноземних держав як елементу підготовки військового професіоналу. Вісник КПНУ імені Івана Огієнка. 2021. Вип. 23. С. 46–51.
13. Babak S., Petrachkov O., Biloshitskiy V. Complex psychophysiological approach to the diagnostic of anxiety and depressive states for military personnel. *Physiological Journal*. 2023. 69(2). P. 19–28. <https://doi.org/10.15407/fz69.02.019>.
14. Barkov V., Verbin N., Zhembrovsky S., Petrachkov O. Provision of Physical Training of Servicemen: a tutor's manual. Kiev. NUOU. 2016. 88 p.
15. Oleniev D., Prysiazniuk S., Petrachkov O., Verbin N. Physical education of student youth: Problematic issues and possible solutions. *The Asian International Journal of Life Sciences. Asia Life Sciences*. 2020. Supplement 22(2). 315–328.
16. Petrachkov O., Vysochina N. Sports and health related technologies in physical preparation of military servicemen. *Sport. Olympism. Health: materials of the International Scientific Congress*. Chisinau. Moldova. 2019. P. 148–149.
17. Petrachkov O, Yarmak O, Biloshitskiy V, Andrieieva O, Mykhaylov V, Chepurnyi V, Malakhova O. The influence of morphofunctional condition on the physical fitness level of Ukrainian soldiers. *Journal of Physical Education and Sport*. 2022. 22 (9). 2182–2189. <https://doi:10.7752/jpes.2022.09278>
18. Petrachkov O., Yarmak O., Chepurnyi V., Mykhaylov V., Andrieieva O., Verbyn N., Kostiv S. Peculiarities of body adaptation to moderate altitude conditions in military personnel. *Journal of Physical Education and Sport*. 2023. 23(11). 2983–2992. DOI:10.7752/jpes.2023.11339
19. Petrachkov O., Yarmak O., Shostak R., Andrieieva O., Yahupov V., Chepurnyi V., Drozdovska S. The effect of stress factors on cognitive and management functions of cadets of higher military educational institutions. *Journal of Physical Education and Sport*. 2023. 23 (1). Art 20, P. 162–169. DOI:10.7752/jpes.2023.01020

References

1. Glazunov S.I. Modern trends and approaches to determining the level of physical fitness of servicemen of the armed forces of foreign countries. *Scientific journal of the NPU named after M.P. Drahomanova*. 2020. Issue 7 (127). P. 38–45. DOI 10.31392/NPU-nc.series 15.2020.7(127).07
2. Krutsevich T.Y., Pangelova N.E., Pidletychuk R.V. Conceptual approaches to the organization of physical training systems of military personnel in leading NATO countries. *Theory and Methodology of Physical Education and Sports*. Kyiv. 2021. Issue 2. P. 76–80. DOI: 10.32652/tmfvs.2021.2.76–80.
3. Kuryshko E.A. Analysis of the experience of implementing military exercises in the armies of leading NATO member countries. *Scientific Journal of the NPU named after M.P. Drahomanova*. 2022. Issue 9 (154). P. 50–54. DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2022.9 (154).12
4. Petrachkov O. Analysis of the main components of the physical training system of the People's Liberation Army of China. *Scientific journal of the NPU named after M.P. Drahomanova*. 2023. Issue 10 (170). P. 118–123. DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2023.10(170).25
5. Petrachkov O. The influence of factors on the effectiveness of the process of combat training of soldiers of the Land Forces. *Scientific bulletin of NUBiP of Ukraine*. 2013. 192 (2). P. 66–72.
6. Petrachkov O. Differentiation of requirements for the physical fitness of young recruits at different stages of their training and combat training. *Scientific journal of the NPU named after M.P. Drahomanova*. 2011. Issue 11. P. 180–184.
7. Petrachkov O.V. The specifics of survival in mountainous terrain. *Materials of science seminar 'Special orientation of physical training as a component of personal safety of military personnel'*. Kyiv. NDUU. 2015. P. 131–137.
8. Petrachkov O.V. Factors affecting military personnel in survival conditions. *Scientific bulletin of NUBiP of Ukraine*. 2015. 208 (1). P. 163–169.
9. Petrachkov O.V. Physical training as a factor of accelerated adaptation of servicemen to combat activities in hot climates. *Kyiv. Bulletin of NUOU*. 2014. 6 (43). P. 135–138.
10. Petrachkov O., Zhembrovskiy S. General Structure of Military Fitness Management of the Lithuanian Armed Forces. *Scientific journal of the NPU named after M.P. Drahomanova*. 2023. Issue 7 (167). P. 149–153. DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2023.7(167).31
11. Petrachkov O., Zhembrovskiy S. The Peculiarities of Physical Fitness Test System of the British Armed Forces. *Scientific journal of the NPU named after M.P. Drahomanova*. 2023. Issue 6 (166). P. 126–131. DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2023.6(166).27
12. Romanchuk S., Nebozhuk O., Oderov A., Kuznetsov M., Romanchuk V., Boyarchuk O., Tychyna I. Innovative studies of the content of physical fitness of the Armed Forces of foreign countries as an element of military professional training. *Bulletin of Ivan Ohienko KPNU*. 2021. Issue 23. P. 46–51.
13. Babak S., Petrachkov O., Biloshitskiy V. Complex psychophysiological approach to the diagnostic of anxiety and depressive states for military personnel. *Physiological Journal*. 2023. 69(2). P. 19–28. <https://doi.org/10.15407/fz69.02.019>.
14. Barkov V., Verbin N., Zhembrovsky S., Petrachkov O. Provision of Physical Training of Servicemen: a tutor's manual. Kiev. NUOU. 2016. 88 p.

15. Oleniev D., Prysiazhniuk S., Petrachkov O., Verbin N. Physical education of student youth: Problematic issues and possible solutions. The Asian International Journal of Life Sciences. Asia Life Sciences. 2020. Supplement 22(2). 315–328.
16. Petrachkov O., Vysochina N. Sports and health related technologies in physical preparation of military servicemen. Sport. Olympism. Health: materials of the International Scientific Congress. Chisinau. Moldova. 2019. P. 148–149.
17. Petrachkov O, Yarmak O, Biloshitskiy V, Andrieieva O, Mykhaylov V, Chepurnyi V, Malakhova O. The influence of morphofunctional condition on the physical fitness level of Ukrainian soldiers. Journal of Physical Education and Sport. 2022. 22(9). 2182–2189. <https://doi.org/10.7752/jpes.2022.09278>
18. Petrachkov O., Yarmak O., Chepurnyi V., Mykhaylov V., Andrieieva O., Verbyn N., Kostiv S. Peculiarities of body adaptation to moderate altitude conditions in military personnel. Journal of Physical Education and Sport. 2023. 23(11). 2983–2992. DOI:10.7752/jpes.2023.11339
19. Petrachkov O., Yarmak O., Shostak R., Andrieieva O., Yahupov V., Chepurnyi V., Drozdovska S. The effect of stress factors on cognitive and management functions of cadets of higher military educational institutions. Journal of Physical Education and Sport. 2023. 23 (1). Art 20. P. 162–169. DOI:10.7752/jpes.2023.01020

DOI: [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.1\(173\).26](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.1(173).26)

*Рімар Ю.І. кандидат наук фіз.вих., доцент
Запорізька політехніка, м.Запоріжжя.
Терьохіна О.Л. кандидат п. н. наук., доцент
Запорізька політехніка, м. Запоріжжя.
Кокарев Б.В. кандидат наук фіз.вих., доцент
Запорізька політехніка, м.Запоріжжя.
Луценко С.Г.старшиц викладач
Запорізька політехніка, м. Запоріжжя.*

ОЦІНКА ПОТОЧНОГО ФІЗИЧНОГО СТАНУ СТУДЕНТІВ І КУРСУ НА ПРИКІНЦІ УЧБОВОГО РОКУ НАВЧАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ЗАПОРІЗЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

У статті розглядається оцінка поточного фізичного стану студентів, першокурсників наприкінці учбового року навчання, які брали участь в даному обстеженні. Це є необхідною умовою для оцінки фізичної підготовленості студентів та ефективності подальшого удосконалення навчальних занять, нових програм, відновлювальних заходів тощо. У зв'язку з цим, в рамках нашого обстеження було проведено аналіз показників, що відображають рівень фізичної підготовленості, фізичної працездатності, функціонального стану систем кровообігу і зовнішнього дихання і фізичного здоров'я студентів, які поступили на I курс.

Результати попереднього обстеження студентів проведеного нами на початку навчального року дозволили встановити наступне, показано, що для студентів були характерні нижчі за середні показники, що характеризують їх силові, швидкісно-силові якості і спритність, а також загальної фізичної працездатності.

Загальний рівень їх фізичної підготовленості, отриманий на основі значень, оброблявся за допомогою комп'ютерної програми «ОБЕРІГ» і розглядався, як нижче середнього.

Так на початку навчального року основна частина студентів (46,67%) від загальної кількості студентів у групі, характеризувалися нижчими за середній рівнем фізичної підготовленості, 26,67% з них мали середнє значення даного показника, а 13,33% низький і вище середнього.

В цілому результати нашого обстеження свідчили про те, що у студентів, на початку навчального року відзначалися показники нижче за середній рівня фізичної працездатності, фізичної і функціональної підготовленості, а також загального рівня фізичного здоров'я.

Ключові слова: фізичний стан, обстеження, функціональний стан, студенти, підготовленість, програма, фізичне здоров'я.

RimarYu.I., Teryohina O.L., Luzenko S.G. Assessment of the current physical condition of students and the course of the national university "Zaporizkapolytechnica". The article examines the assessment of the current physical condition of students who entered the first year at the end of the school year and participated in this survey. This is a prerequisite for assessing the physical fitness of students and the effectiveness of further improvement of training sessions, new programs, recovery activities and the like. In this regard, within the framework of our survey, an analysis of indicators reflecting the level of physical fitness, physical performance, functional state of the circulatory and external respiration systems and physical health of students enrolled in the first year was carried out.

The general level of their physical fitness, obtained on the basis of the values, was processed with the help of the computer program "OBereg" and was considered as below average.

So at the beginning of the academic year, the majority of students (46.67%) of the total number of students in the group were characterized by a lower than average level of physical fitness, 26.67% of them had an average value of this indicator, and 13.33% was low and above average.